

Caixes d'Estalvis, una fusió a debat

El procés de fusió protagonitzat per la Caixa de Pensions i la Caixa de Barcelona i la necessitat d'ajuntar esforços de cara al mercat únic europeu, trauen de nou a la llum una hipotètica aliança entre les dues principals entitats financeres del País Valencià, situades entre les 10 primeres caixes de l'estat.

Albert Vicent

Així responen les direccions de les dues entitats CAM i Caixa València, a les següents qüestions:

1. ¿Com es valora la necessitat de materialitzar fusions entre caixes d'estalvis al País Valencià?

2. ¿És traslladable al País Valencià la situació de Catalunya?

3. ¿Quins avantatges oferiria una hipotètica fusió entre les principals caixes valencianes?

Emilio Tortosa Cosme.
Director general adjunt
Caixa d'Estalvis de València

1. La necessitat de fusions al País Valencià no és diferent, en qualsevol cas, de la que puga existir a la resta de les comunitats autònomes. La llibertat d'expansió dins el territori espanyol i la possibilitat d'obertura a l'exterior, han obligat les entitats financeres a replantejar-se la situació, tot comparant-ne les diferències amb les dels països europeus amb els quals ens hem d'equiparar ben aviat.

D'aquesta comparació, resulta evident la necessitat de reduir els costos de transformació, per a la qual cosa les economies d'escala que possibiliten les fusions poden ser una via adequada encara que no està demostrat que

aquestes economies es produeixen sempre. Cal, també, estudiar alternatives d'aliances estratègiques de projecció estatal o europea.

2. El que ha passat a Catalunya no és més que l'inici de conversacions entre les dues Caixes catalanes més grans i és clar que la Caixa d'Estalvis de València està oberta a considerar qualsevol alternativa que contribueixca a assegurar una major capacitat de servei a la comunitat, sempre que es produeixen economies d'escala. D'altra banda, la Caixa de València es troba en un procés avançat de fusió amb la Caixa de Sogorb.

3. La Caixa d'Estalvis de València ha expressat en diverses ocasions la seua opinió favorable a les fusions que s'estan produint arreu de l'estat espanyol, on ara mateix hi ha més de 35 caixes implicades en 13 processos de fusió més o menys avançats, i és molt probable que d'ací a cinc anys el nombre de Caixes d'Estalvis espanyoles quede reduït a una tercera part de les actuals.

Igualment, la Generalitat valenciana ha manifestat, tant per mitjà del president com del conseller d'Economia, la conveniència d'aconseguir uns intermediaris financers valencians de major importància, per a afrontar el repte del mercat únic.

Cal tenir en compte que entre les deu caixes més petites d'Espanya, la meitat són valencianes.

Roberto López Abad.
Director adjunt de Caja de
Ahorros del Mediterráneo
(C.A.M.)

1. La Caja de Ahorros del Mediterráneo ha estat permanentment oberta als processos de fusió, sempre que foren tècnicament correctes, ja siga per la complementarietat de xarxes o per l'estructura de balanços i cultura empresarial.

En principi, doncs, no sembla que puga mantenir-se la situació actual d'atomització del mercat valencià, encara que en aquest sentit cal considerar les fusions que ja han estat iniciades i els convenis de col·laboració

establerts entre les altres Caixes.

2. En primer lloc, no crec que haja d'enfocar-se aquest tema com «el que va passar a Catalunya» perquè el que es planteja és l'inici de conversacions entre dues entitats, això sí, d'origen català, però que operen o tenen vocació manifesta d'actuar en tot l'estat.

En segon lloc, els motius que fan que dues entitats es plantegen la fusió, comprenen característiques molt diferenciades. Poden respondre a plantejaments de dimensió, de consolidació de mercat, de recerca de sinergies específiques, o bé de complementarietat d'actuacions. Aquests motius han de sorgir, normalment, d'una anàlisi profunda de l'entorn, en contrast amb la realitat de cada institució, i de la que resultarà de la seua possible unió amb una altra entitat i de si aquesta realitat respon millor a la missió o objectiu últim pel qual aquesta es va crear.

3. L'avaluació a què abans s'ha fet referència no s'ha efectuat, per tant és molt difícil contestar a aquesta pregunta.

Una fusió respon en un dels seus objectius més clars a l'increment de dimensió. Ara bé, l'increment de dimensió no és necessàriament equivalent a eficàcia. El mercat futur que hauran d'afrontar les financeres exigirà com a condició necessària per a la supervivència uns nivells d'eficàcia i eficiència importants. □